

2

රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර් හා ඔහුගේ නිර්මාණ

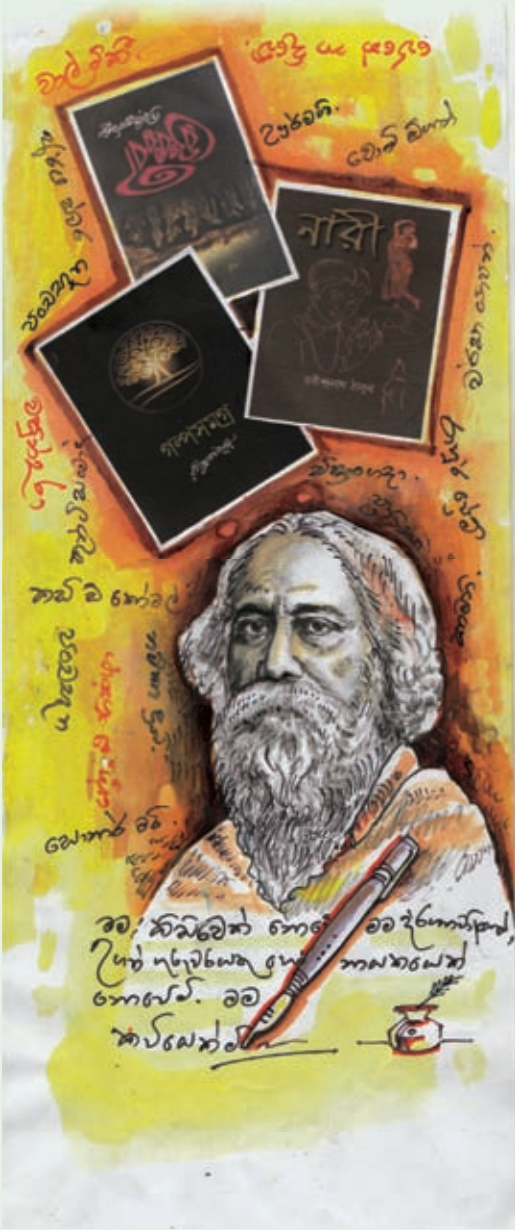
රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර් (1861-1941) නූතන ඉන්දියානු සාහිත්‍ය කලා ක්ෂේත්‍රයේ පුරෝගාමියා සේ සැලකෙයි. බෙංගාලි ජාතිකයකු වන තාගෝර් සැලකෙනුයේ ඉන්දියානු අන්‍යන්‍යතාවේ සංකේතයක් වශයෙනි.

බෙංගාලි සාහිත්‍යය හා සංගීතය එහි නූතන යුගයට ඔසවා තැබීමෙහි ලා තාගෝර්ගේ දායකත්වය විශේෂයෙන් වැදගත් වේ. ඉන්දියානු කලාවන් නූතනත්වය කරා යොමු කිරීම ද ඔහුගෙන් ඉටු වූ වැදගත් මෙහෙවරකි. නූතන අන්දැකීම් ප්‍රකාශ කිරීමට යෝග්‍ය පරිද්දෙන් භාෂා ව්‍යවහාරය සකසා ගැනීම කෙරෙහි තාගෝර්ගේ දායකත්වය අගය කෙරේ.

සාහිත්‍යය සඳහා නොබෙල් ත්‍යාගය දිනා ගත් ප්‍රථම ආසියාතිකයා වන්නේ රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර් ය. බහුභාෂක රාජ්‍යයක් වන ඉන්දියාව සිය ජාතික ගීය වශයෙන් පිළිගෙන ඇත්තේ ද රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්ගේ නිර්මාණයකි.

(බෙංගාලි බසින් මෙතුමාගේ නම රබින්ද්‍රනාට් ධකුර යනුවෙන් ව්‍යවහාර කෙරේ.)

කුසුම් දිසානායකගේ ගීතාංජලි පරිවර්තනය ඇසුරෙන් මෙම ලිපිය සකස් කර ඇත.

1861 වැන්නේ මැයි මස හත්වැනි දින රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර් මෙලොව උපත ලද්දේ ය. ඔහුගේ මුත්තණුවන් වූ ද්වාර්කනාත් තාගෝර් ද, පියාණන් වූ දේවේන්ද්‍රනාත් තාගෝර් ද එවක ඉන්දියාවේ ඇති වූ ආගමික, සාමාජීය හා දේශපාලනික ව්‍යාපාරවල පුරෝගාමීහු වූහ. සමාජ ප්‍රගතියට බාධා පමුණුවන ආචාරික කල්පිත මතවාදවලින් සකස් වුණු සමාජ සංස්ථාවලට එරෙහි වූ ඔවුහු විදේශීය සිරිත් විරිත් මගින් දේශීය සංස්කෘතිය විනාශයට යෑම ද නො ඉවසූහ. රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්ගේ ජීවන දර්ශනය සැකසූ පසුබිම එබඳු විය. කාල දේශ සීමා ඉක්මවා පෙර අපර දෙදිග එක් කළ මහා පුරුක බවට තාගෝර් පත් වූයේ එහෙයිනි. මෑත යුගයේ විවිධ කුසලතා එක්තැන් වී සැකසුණු මහා පෞරුෂයකින් හෙබි පුද්ගලයකු වූයේ නම් ඒ රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර් ය.

පාඨශාලා අධ්‍යාපනය නො ඉවසූ නිසා ඔහු නිවසේ දී ම ඉංග්‍රීසි හා සංස්කෘත භාෂා දැනුමක් ලැබී ය. ළා බාල වියෙහි දී ම ඔහු කියවූ පොත් අතුරෙහි රාමායණය, කාලිදාසගේ නාට්‍ය, ගීතගෝවින්දය මෙන් ම ශේක්ස්පියර්ගේ ශෝකාන්ත නාට්‍ය ද විය. 17 වන වියෙහි දී වැඩි දුර අධ්‍යාපනය සඳහා එංගලන්තයට යෑමට පෙර ඔහු කබි කහානි (කවියාගේ කථාව) නම් කෘතිය ද හන්ත හෘදය නම් නාට්‍යය ද පළ කොට තිබිණ. එංගලන්ත අධ්‍යාපනයෙන් පසුව සිය රටට පැමිණි ඔහු භානුසිංහ යන නමින් හක්ති ගීත රචනා කළේ ය. 1882 දී පළ කළ සන්ධ්‍යා සංගීත නම් කෘතිය කවියකු වශයෙන් තාගෝර්ගේ ප්‍රසිද්ධිය තහවුරු කළේ ය. 1883 දී පළ වූ ප්‍රභාත් සංගීත ඒ මගෙහි ම ගිය තවත් කෘතියකි. විචාරකයන්ගේ අවධානයට ලක් වූ ඔහුගේ ප්‍රථම නාට්‍යය වූ සොබා දහමේ පළිගැනීම පසුකාලීනව ඔහුගේ දර්ශනය සැකසුණු මග පෙන්වයි. ආත්මයේ විමුක්තිය ලබා ගත හැක්කේ ආදරයෙන් පමණකි යන දහම ඔහු එයින් ප්‍රකාශ කරයි. ඔහුගේ කෘති අතුරෙන් වඩාත් පරිසමාප්ත කෘතිය වන්නේ මානසී බව ඇතැම් විචාරකයෝ පවසති.

1890 දී ශිලෙයිදාවේ සමින්දාර් වශයෙන්, පද්මා නම් ගගෙහි නිතර ම ඔරු මගින් ගමනෙහි යෙදීමට සිදු වීම ඔහුගේ ජීවන දර්ශනය පුළුල් කළ අත්දැකීමක් විය. බෙංගාලයේ ජන ජීවිතය හඳුනා ගැනීමට අවස්ථාවක් ලැබීම ද ඔහුගේ දර්ශනයට දැඩි ලෙස බලපෑ බාවුල්වරුන් හමු වීම ද සිදු වූයේ මේ ගමන්වල දී ය. රඳළ පවුලක කුමාර සම්පත් ඇතිව වැඩුණ ද සාමාන්‍ය ජනතාව හා එක්වත් වීමට ඔහුට හැකි වූයේ ඒ නිසා ය. අසරණයන්ගේ ජීවිතය ඔහුගේ සානුකම්පිත දෘෂ්ටියට ලක් විය. ඔවුන් අතුරෙහි දෙවියන් වැඩ වසන බව තාගෝර් කී ය. එවැන්නන් නො හැදින දෙවියන් වෙත යෑමක් නො වේ යැයි ඔහු පැවසී ය.

බාවුල්වරුන්

දොර කවුළු හැම වැසුණු දෙවොලක
කාට දෝ මේ පුදන්නේ?
දෙනෙත් විදහා බලනු මැන ඔබ
දෙවිඳු අබියස නො වන්නේ

මං සදන්නත් ගල කඩන තැන
බිම් කොටන්නත් සරන වැඩ බිම
දූලි තැවරුණු සළ දරා ගෙන
අවිච්චි වැස්සේ සිටිති දෙවියෝ

යාන්ත්‍රික ඒකකාරී බවින් මිදී සොබා දහමට ඉතා සමීපව සරලව දිවි ගෙවීමෙන් ජගත් සෞන්දර්යය හා කලාකාමිත්වය වඩා ගැනීමටත් ඥාන ගවේෂණයටත් තෝතැන්නක් වූ ශාන්ති නිකේතනය ඔහු විසින් 1901 වසරේ දී අරඹන ලදී.

1902 වර්ෂයේ, ඔහුගේ ජීවිතයේ ශෝකී කාල පරිච්ඡේදයක ආරම්භය විය. ඒ වසරේ දී ඔහුගේ බිරිඳ මිය ගියා ය. ඉන් අනතුරුව දෙවන දුව මිය ගියා ය. ඉන් තුන් වසරකට පසුව සිය පියාණන් වූ මහර්ෂී දේවේන්ද්‍රනාත්තුමා ද තවත් දෙවසරකට පසුව පුතෙක් ද මිය ගියහ. මරණ කිහිපයක් ම ළඟ ළඟ සිදු වීම ඔහුට දැඩි වේදනාවක් වූව ද එයින් ඔහුගේ ජීවන දර්ශනය තව තවත් පුළුල් විය. බිරිඳගේ අභාවයෙන් පසු ලියූ ස්මරණ නම් කාව්‍යය ඔහු තුළ වූ දැඩි ශෝකය ප්‍රකාශ කරයි. ජීවිතය පිළිබඳ වඩා ගැඹුරු අවබෝධයක් ලබා ඇති බව පෙනී යයි. දුක්ඛ වේදනාවන් ජීවිතාවබෝධය පුළුල් කර, වඩාත් පෘථුල වූ ජීවන දර්ශනයක් ඔහුට ලබා දුන්නා සේ ය.

ඔහු ලියූ කථා මි කාහිනී, නෛවේද්‍ය යන කාව්‍ය මෙන් ම තැපැල් කන්තෝරුව, අඳුරු කුටියේ රජතුමා යන නාට්‍ය ද ඔහු තුළ තිබූ දැඩි දේශමාමකත්වය පෙන්නුම් කරයි. සමාජ ප්‍රශ්න මෙන් ම පුද්ගල ප්‍රශ්න ද ඔහු තම නවකතාවලට වස්තු කොට ගත්තේ ය. උපනිෂද් ධර්මය, පුරාණෝක්ති, ඉතිහාස කතා ආදිය මගින් දේශ භක්තිය ඇති කිරීමට ඔහු උත්සහ කළේ ය. ගීතාංජලිය ද තනිකර ම භක්ති කාව්‍යයක් නො වේ. ඉන්දියාවේ අනාගතය පිළිබඳව ඔහු කෙරෙහි වූ ප්‍රථමය, මනුෂ්‍ය ස්වභාවය, මරණය මෙන් ම ජීවිත ජනනාව ද ගැන ගැඹුරු සංකල්ප එහි ඇතුළත් වෙයි. ඔහුගේ ගීත මෙන් ම රබින්ද්‍ර සංගීතය ද දන තුඩ තුඩ පැවතිණ. 1912 දී නැවත එංගලන්තයට යෑම නිසා ඔහුට එකල සිටි වැදගත් ඉංග්‍රීසි ලේඛකයන් රැසක් ම හමු වීමට අවස්ථාව ලැබිණි. එවි. ජී. වෙල්ස්, එස්. පවුන්ඩ්, ඩබ්. බී. යේට්ස් ආදීහු ඔහුගේ මිතුරෝ වූහ. තාගෝර් ගීතාංජලියේ ඉංගිරිසි පිටපත සකස් කළේ මේ කාලයෙහි දී ය. ඉංග්‍රීසි ලේඛකයෝ මෙය කියවා බලා බලවත් ප්‍රසාදය දැක්වූහ. එංගලන්තයේ සිට ඇමරිකාවට ගිය තාගෝර්, විකාගෝ හා භාවර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලවල

පැවැත්වූ දේශන, දාර්ශනික කරුණුවලින් පරිපූර්ණ විය. ඒවා පසු කලක සාධනා නමින් සංග්‍රහ කෙරිණ.

1913 වර්ෂයේ ඔක්තෝබරයෙහි දී ආපසු ඉන්දියාව පැමිණීමෙන් මසකට පසුව රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්ට සාහිත්‍යය පිළිබඳ නොබෙල් ත්‍යාගය හිමි විය. එවක පටන් ඔහු බෙංගාල මහා කවියා ලෙස ලොව පුරා ප්‍රසිද්ධ විය.

මේ වන විට ප්‍රථම ලෝක සංග්‍රාමය එළඹෙමින් තිබිණ. ඒ පිළිබඳව යම් කිසි ඉඟියක් තාගෝර්ට වූ බව පහත දැක්වෙන කවියෙන් හෙළි වෙයි.

විනාශකරු ද මේ පැමිණෙන්නේ?
කැළඹුණු කඳුළු සාගරයෙහි
වේදනා ගංවතුර දිය නටයි
විදුලියෙන් පහර කෑ රක් වලාවෝ
විසිරී මදනල හා එක් වී දිව යති.
මරණයේ කිරුළ දරා
ජීවිතය රථාරූඪව සිටී

යුද්ධයේ වේදනාව ඔහුගේ හද පත්ලට ම කීදා බැස්සේ ය.

ගාන්ධි 1915 දී ශාන්ති නිකේතනයට පැමිණියේ ය. තාගෝර් ඔහු පිළිගනිමින් ‘ඔහු ඇත්තට ම මහා ආත්මයක් ඇති තැනැත්තෙක්. මහාත්මා කෙනෙක්’ යයි කීවේ ය. එදින පටන් ගාන්ධි මහාත්මා ගාන්ධි වූයේ ය.

1916 දී නයිට් පදවියෙන් පුදනු ලැබූ තාගෝර් නැවත රටින් රට සංචාරය කිරීමෙහි යෙදුණේ ය. ඇමරිකාව, ජපානය, ස්වීඩනය, ස්විට්සර්ලන්තය, මලයාව, සියම්, රුසියාව ආදී රටවල් රැසක ම ඔහු සංචාරය කළේ ය.

මෙකල ඔහු ලියූ කෘති අතුරින් පාඨක අවධානයට වඩාත් ම ලක් වූයේ බලකා නම් කෘතිය යි. අසහනය නිසා නො නැවති පියාඹන කොක් පෙළක් පිළිබඳව ලියා ඇති එය, තාගෝර්ගේ වඩාත් පරිණත කාව්‍යයක් සේ සැලකෙයි.

යුද්ධයෙන් පසු කාලය, තාගෝර් මහත් චිත්ත සන්තාපයට පත් කළ කාලයක් විය. ඔහු තම නයිට් පදවිය අත් හළේ ය. ඒ නම්බු නාමය අත් හරිමින් ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුකාරයාට යැවූ ලිපිය ඔහු තුළ පැවති අභිමානයන් දේශමාමකත්වයන් පෙන්නවයි. “ඔවුන්ගේ ඊනියා නො වැදගත්කම නිසා ම මනුෂ්‍යත්වයට නො ගැළපෙන මදි පුංචිකම්වලට භාජනය වීමට

සිදු වන මගේ රට වැසියන් සමග, කිසිම බාහිර විශේෂත්වයකින් තොරව එක්ව සිටීමට මම කැමැත්තෙමි.” යැයි ඔහු පැවසී ය.

සියලු ම දේශපාලනික කටයුතුවලින් ඉවත්ව ශාන්ති නිකේතනය දියුණු කිරීමට ඔහු ඉන් පසු වෙහෙස විය. 1921 දී ශාන්ති නිකේතනය විශ්ව භාරතී විශ්වවිද්‍යාලය ලෙස නම් කෙරිණි. එහි ආදර්ශ පාඨය වූයේ ‘යනු විශ්වමි භවති ඒක නිඩම්’ යන්න යි. ‘විශ්වය යම් තැනෙක ද එය එක ම කැඳැල්ලකි’ යන්න එහි අරුත යි. ශාන්ති නිකේතනය අප රටේ ආනන්ද සමරකෝන්, එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර ආදී කලාකරුවන්ට සෙවණ සැදූ කලා නිකේතනයක් විය. තෙවරක් ම ලක්බිමට පා තැබූ තාගෝර් හොරණ ශ්‍රී පාලි විද්‍යාලය පිහිටුවීමට මුල් වීමත් ‘ශාප් මෝවන්’ නැමැති ගීත නාටකය රඟ දැක්වීමත් මෙරට සාහිත්‍ය කලා ප්‍රබෝධයට බලපෑමක් විය. බොහෝ රටවල සංචාරයෙහි යෙදුණු ඔහු 1930 දී ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලයෙහි දී දේශන මාලාවක් පැවැත්වී ය. *The Religion of Man* (මනුෂ්‍යයාගේ ආගම) යනුවෙන් සංග්‍රහ වූයේ ඒ දේශන යි.

විශ්ව භාරතී විශ්වවිද්‍යාලය

1931 දී රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්ගේ හැක්කෑවන ජන්මෝත්සවය ඉතා ඉහළින් පැවැත්විණි. ඒ සඳහා සම්පාදනය කරන ලද උපහාර ග්‍රන්ථය (*The Golden Book of Tagore*) තාගෝර්ගේ රන් පොත නම් විය. එයට ලිපි සැපයූවන් අතර ජවහර්ලාල් නේරු, මහාත්මා ගාන්ධි, බර්ට්‍රන්ඩ් රසල්, අයින්ස්ටයින් ආදීහු ද වූහ. කල්කටාවේ පැවැත්වීමට නියමිතව තිබූ උත්සවය අත්හිටුවීමට සිදු වූයේ මහාත්මා ගාන්ධිගේ උපවාසය නිසා ය. තාගෝර් කල්කටාවේ සිට පුනා නගරයට ගොස්, ගාන්ධි හමු වීමට ගියේ ය. එහි ළඟා වන විට දේශපාලනික තත්වය වෙනස් වී තිබිණි. උපවාසය හමාර කිරීමට කරන ලද ඉල්ලීමට ගාන්ධි එකඟ විය. තාගෝර් අතින් ගාන්ධි දොඩම් යුෂ බඳුන පිළිගත්තේ ය.

තාගෝර්ගේ රන් පොත

දුටු දැ බොහෝ ය මා දැස
 එහෙත් ඒවා වෙහෙසට පත්ව නැත.
 ඇසූ දැ බොහෝ ය මා සවන්.
 එහෙත් ඒවා තවත් දැ ඇසීමට
 පිපාසයන් පෙළෙයි.

ඒ හැක්කෑ විශේහි වූ තාගෝර් පැවසූ වදන් ය. එලෙස ම ඔහු නැවත ද සංචාරයෙහි යෙදිණි. 1934 දී ලංකාවට පැමිණි ගමන තාගෝර්ගේ අවසාන විදේශ සංචාරය විය.

1940 දී ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලය, ශාන්ති නිකේතනයේ විශේෂ උත්සවයක් පවත්වා සාහිත්‍යය පිළිබඳ ආචාර්ය උපාධියක් මහාකවි තාගෝර්ට පිරිනැමී ය. එය එතුමා සහභාගි වූ අවසාන උත්සවය යි. ඉන් මඳ කලකට පසු එතුමා අසනීප විය. අසනීපයෙන් සිටිය දී ද ඔහු කාච්‍ය ප්‍රබන්ධ දෙකක් පළ කළේ ය.

1941 දී තාගෝර්ගේ අසුවන ජන්මෝත්සවය සරල අන්දමින් පවත්වන ලදී. එසමයෙහි දෙවන ලෝක යුද්ධය පැතිරෙමින් තිබිණ. තාගෝර් බටහිර ලෝකය පිළිබඳව වෝදනාත්මක කෘතියක් පළ කළේ ශිෂ්ටාචාරයේ අර්බුදය නමිනි.

1941 වැන්නෙහි ජූලි මස තදබල ලෙස රෝගාකූර වූ එතුමා අගෝස්තු මස හත්වන දින මිය ගියේ ය. අවසන් කටයුතු අවස්ථාවේ එතුමා විසින් ම සකස් කරන ලද ගීයක් පසුබිමෙන් ගායනා කරන ලදී.

අබියස වේ සාමයේ සාගරය
 නාවිකය, දියත් කර හරිනු මැන ඔරුව.
 සදා මා සුහදා ය ඔබ.
 අපරිමිත මහා පඨය ඉදිරියේ
 දිලෙනු ඇත ධ්‍රැව තාරකාව.
 විමුක්තියේ දායකයාණනේ
 ඔබේ සමා ගුණ
 මහා කරුණා ගුණ
 නිමා නො වේ කිසිදා.
 අනන්ත වූ මේ ගමන් මග දිගේ
 බිඳී යේවා ලොවේ බැමි හැම.

අරුත් පැහැදිලි කිරීම

සමාජ ප්‍රගතිය	- සමාජයේ ඉදිරි ගමන/දියුණුව
ආච්ඡික කල්පිත	- යල් පිනු/කල් ගිය/ඉපැරණි යුගයට අයත්
පාඨුල	- පුළුල්
දේශමාමකත්වය	- තම රට පිළිබඳ හැඟීම
උපනිෂද්	- හින්දු ධර්ම ග්‍රන්ථයකි. ගුරුවරයා සමීපයේ සිට ඉගෙන ගන්නා ධර්මයකි.
පුරාණෝක්ති	- පැරණි කියමන්
ජන්මෝත්සවය	- උපන් දින උත්සවය

අවබෝධය

1. රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්ට නොබෙල් සාහිත්‍ය සම්මානය හිමි කර දුන් කෘතිය කුමක් ද?
2. ළාබාල විෂයේ දී ඔහු කියවූයේ කිනම් ලේඛකයන්ගේ පොත් ද?
3. ‘සාධනා’ නමින් සංග්‍රහ කෙරුණේ මොනවා ද?
4. තාගෝර් රන් පොතට ලිපියක් සැපයූ ප්‍රකට විද්‍යාඥයා කවුද?
5. තාගෝර්ගේ අදිනත්වය පළ කරන එක් අවස්ථාවක් ඉහත පාඩමෙන් උපුටා දක්වන්න.

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

1. රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්ගේ ජීවන තොරතුරු හා එතුමාගේ නිර්මාණ අලලා බිත්ති පුවත්පතක් සකස් කරන්න. පසුව විශ්ව භාරතී විශ්වවිද්‍යාලය බවට පත් වූ ශාන්ති නිකේතනය පිළිබඳ තොරතුරු රැස් කරන්න.
2. රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්ගේ කාව්‍ය සංකල්පනා ඇසුරෙන් සම්පාදනය වූ සිංහල ගීත කිහිපයක් පන්තියට ඉදිරිපත් කරන්න.
3. සිංහලට පරිවර්තනය වූ රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර්ගේ කෙටිකතා එකතු කර ඒවායේ සාරාංශයක් පන්තියට ඉදිරිපත් කරන්න.
4. ශාන්ති නිකේතනය සෙවණේ බිහි වූ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ ලේඛනයක් සකස් කර ඔවුන් නියෝජනය කරන විෂය ක්ෂේත්‍ර ඉදිරියෙන් දක්වන්න.

අල්පප්‍රාණ අක්ෂර හා මහාප්‍රාණ අක්ෂර

පාසලේ උත්සවයකි. ප්‍රධාන ශිෂ්‍ය නායකයා නිවේදන කටයුතු කරයි. ඔහු ලියා ගත් පාඨය මෙයයි.

“ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය සඳහා පැමිණි ආරාධිත අමුත්තන් කැඳවා ගෙන විදුහල්පතිතුමා ප්‍රධාන ශාලාවට පිවිසෙයි.”

එහෙත් ඔහු නිවේදනය කළේ මෙසේයි.

ත්‍යාග ප්‍රදානෝත්සවය සඳහා පැමිණි ආරාධිත අමුත්තන් කැඳවා ගෙන විදුහල්පතිතුමා ප්‍රදාන ශාලාවට පිවිසෙයි.

මෙයින් පැහැදිලි වන්නේ මහාප්‍රාණ අක්ෂර සාමාන්‍ය කතා ව්‍යවහාරයේ දී උච්චාරණය නො වන බවයි. එහෙත් පිරිත් සජ්ඣායනයේ දී ස්වාමීන් වහන්සේලා නිවැරදි මහාප්‍රාණ අක්ෂර උච්චාරණය කරනු ඇසිය හැකි ය. මන්ත්‍ර ජප කිරීමේ දීත් අෂ්ටක, ශ්ලෝක, ගාථා ගායනයේ දීත් මහාප්‍රාණ නිවැරදිව උච්චාරණය කළ යුතු යැයි සම්මතයක් පවතී. එසේ වුව ද ව්‍යවහාරයේ දී නම් මහාප්‍රාණ ශබ්ද නිවැරදිව උච්චාරණය නො වන තරම් ය.

එහෙත් ලේඛනයේ දී මහාප්‍රාණ හා අල්පප්‍රාණ අක්ෂර නිවැරදිව යෙදීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. එසේ නො යෙදුව හොත් එයින් කියැවෙන අර්ථය සාවද්‍ය වන බැවිනි. අර්ථයෙහි වෙනසක් නැතත් ලේඛනයෙහි ලා සම්මත අක්ෂර වින්‍යාසය යොදා ගැනීම අත්‍යවශ්‍යයි.

සිංහල අක්ෂර මාලාවේ මහාප්‍රාණ අක්ෂර 10ක් සහ ඊට අනුරූප අල්පප්‍රාණ අක්ෂර 10ක් ඇත.

අල්පප්‍රාණ අක්ෂර	ක	ච	ට	ත	ප	ග	ජ	ච	ද	බ
මහාප්‍රාණ අක්ෂර	බ	ඡ	ඨ	ඵ	ඵ	ඝ	ඤ	ඪ	ඬ	භ

අක්ෂර උච්චාරණයේ දී වේගයෙන් හා වැඩි ප්‍රාණයකින් හඬ හා වායුව පිට කිරීමෙන් මහාප්‍රාණ ශබ්ද උපදී. එසේ නොමැති ව අඩු වේගයකින් අඩු ප්‍රාණයකින් හඬ හා වායුව පිට කිරීමෙන් අල්පප්‍රාණ ශබ්ද උපදී.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. පහත සඳහන් අල්පප්‍රාණ අක්ෂර යෙදුණු පද හා එම අක්ෂරවල මහාප්‍රාණ අක්ෂර යෙදුණු පද උච්චාරණය කරන්න.

අල්පප්‍රාණ අක්ෂරය සහිත වචන	මහාප්‍රාණ අක්ෂරය සහිත වචන
ප්‍රදාන	ප්‍රධාන
නිදාන	නිධාන
අරුත	අර්ථ
ගණ	ඝන
අබරණ	ආභරණ
අබ්බවා	අභිභවා
ස්කූපය	ථූපය
මදුරු	මධුර
භය	බය
පතන	පාර්ථනා
සින්දු	සින්ධුර

2. පහත සඳහන් පදවල හිස්තැනට යෙදිය යුතු අකුර වරහන් තුළින් තෝරා ලියන්න.

i. වර්__නය (ද, ධ)	ii. මර්__නය (ද, ධ)
iii. පරි__ණකය (ග, ඝ)	iv. සං__යනාව (ගා, ඝා)
v. ලේ__ම් (ක, ඛ)	vi. ලේ__කයා (ක, ඛ)
vii. අර්__ද (බු, භ)	viii. ප්‍රති__ල (ඵ, භ)
ix. මජ්__ම (ජ, ඤ)	x. සාකච්ච__ව (වා, ඡා)
xi. ශිෂ්__වාරය (ධා, ටා)	xii. ප්‍රෞ__ඬ (ඬ, ඪ)
xiii. කණ්__ජ (ට, ඨ)	xiv. මූර්__ජ (ධ, ජ)
xv. සුබෝප__භි (භෝ, බෝ)	

3. අදාළ කොටු දෙකෙහි ඒ ඒ අක්ෂරය යෙදුණු වචන දෙක බැගින් ලියන්න.

		ඨ	ඬ		
		ඝ	ඪ		
		ඡ	ඵ		
		ඤ	ධ		
		භ	භ		